18 Σεπτεμβρίου 2013

Μικρά διαμάντια στην… αγκαλιά της Αυτοκράτειρας Ευγενίας

/ Επιστήμες, Τέχνες & Πολιτισμός

Ρούσκι: Ταϊγκά και σοβιετικά οχυρά Πηγή: Lori/Legion Media

Θαλασσινοί «θησαυροί» σπαρμένοι κοντά στο Βλαδιβοστόκ περιμένουν να τους ανακαλύψετε. Δεκάδες νησάκια με γραφικούς κολπίσκους, παραλίες και σπάνια χλωρίδα παντρεύουν την Ιστορία με τους θρύλους και ιντριγκάρουν με τις μυστικιστικές παραδόσεις τους

Από τη χερσόνησο όπου βρίσκεται το Βλαδιβοστόκ ξεκινά μια σειρά νησιών, που αποτελείται από τα Ρούσκι, Ποπόβ, Ρέινεκε, Ρικόρντ και άλλα πιο μικρά. Όλα τους ανήκουν στο Αρχιπέλαγος της Αυτοκράτειρας Ευγενίας, ονομασία που επινόησαν τη δεκαετία του 1850 (πριν από την ίδρυση της ρωσικής προκεχωρημένης θέσης Βλαδιβοστόκ) οι Γάλλοι, οι οποίοι ήταν οι πρώτοι Ευρωπαίοι που τα συμπεριέλαβαν στους χάρτες. Όσοι αγαπούν τις καταδύσεις, οι λάτρεις της άγριας φύσης αλλά και όσοι ενδιαφέρονται για την Ιστορία (από την αρχαία ως τη νεότερη) θα ανακαλύψουν σε καθένα από αυτά τα νησάκια αναρίθμητους «θησαυρούς».

Ρούσκι: Ταϊγκά και σοβιετικά οχυρά

Το μεγαλύτερο νησί είναι το Ρούσκι, το κοντινότερο στο Βλαδιβοστόκ, αφού από το 2012 έχει ενωθεί με την ηπειρωτική χώρα με γέφυρα. Ανάμεσα στο Βλαδιβοστόκ και το Ρούσκι βρίσκεται το στενό Ανατολικός Βόσπορος, που ονομάστηκε έτσι προς τιμήν του τουρκικού Βοσπόρου. Το καλυμμένο από δάση

νησί έχει έκταση 100 τετραγωνικών χιλιομέτρων και προστατεύει με ασφάλεια το Βλαδιβοστόκ από το Νότο, γι’ αυτό και λίγο μετά την άφιξη των Ρώσων στην περιφέρεια Πριμόριε κατέστη τμήμα του φρουρίου του Βλαδιβοστόκ, με τα οχυρά και τα πυροβολεία του σπαρμένα σε μια τεράστια έκταση. Τη σοβιετική εποχή στο νησί βρίσκονταν πάρα πολλές στρατιωτικές μονάδες και ακόμη και οι κάτοικοι του Βλαδιβοστόκ (που τότε ήταν απαγορευμένη για επισκέψεις πόλη) υποχρεώνονταν να βγάλουν ειδική άδεια για να μεταβούν στο Ρούσκι.

Σήμερα στο μέρος όπου βρίσκονταν οι στρατώνες έχουν αναγερθεί πτέρυγες του Ομοσπονδιακού Πανεπιστημίου Άπω Ανατολής. Η νέα πανεπιστημιούπολη, όπως και η γέφυρα στο Ρούσκι, φτιάχτηκε το 2012 με πρωτοβουλία του Βλαντίμιρ Πούτιν. Εκεί πραγματοποιήθηκε η Σύνοδος Κορυφής της Οικονομικής Συνεργασίας Ασίας και Ειρηνικού, ενώ σήμερα πλέον υπάρχει και πανεπιστήμιο, με τους φοιτητές και τους καθηγητές να μετακομίζουν από την ηπειρωτική χώρα στον κόλπο του Αίαντα. Στο Ρούσκι έχουν ασφαλτοστρωθεί περίπου 20-30 χλμ., ενώ οι υπόλοιποι δρόμοι παραμένουν χωμάτινοι ή με χαλίκι. Τσαρικούς και σοβιετικούς στρατώνες μπορεί να συναντήσει κανείς σε διάφορα σημεία, ενώ οι λόφοι έχουν σκαφτεί για να περαστούν υπόγεια οι τηλεπικοινωνίες. Εκτός από το πανεπιστήμιο, στο νησί κατασκευάζεται το μεγαλύτερο στη Ρωσία oceanarium. Πολύ δημοφιλές για τους επισκέπτες του νησιού είναι το μουσείο της Πυροβολαρχίας Βοροσίλοφ, το οποίο φιλοξενεί τεράστια πυροβολεία διαμετρήματος 350 χιλιοστών από το θωρηκτό «Πολτάβα», τα οποία τοποθετήθηκαν στο Ρούσκι στις αρχές της δεκαετίας του 1930 για την άμυνα σε περίπτωση ιαπωνικής εισβολής και παρέμειναν σε υπηρεσία ως το 1997.

Οι γραφικοί κολπίσκοι του Ρούσκι προσφέρονται για κολύμπι ή για ψάρεμα, αν και το νησί δεν έχει αναπτυχθεί ακόμη σε σημαντικό βαθμό. Εκτός από την πανεπιστημιούπολη και μερικούς μικρούς συνοικισμούς, το μέρος εξακολουθεί να είναι ημιάγριο, με την ταϊγκά, τα βουνά και τους παλιούς στρατιωτικούς δρόμους, που σε πολλές περιπτώσεις θυμίζουν κυνηγετικά μονοπάτια. Οι τοπικές Αρχές πάντως σκοπεύουν να αναδείξουν το νησί, μετατρέποντάς το σε ένα πλήρως αναπτυγμένο τμήμα του Βλαδιβοστόκ.

Ποπόβα και Ρέινεκε: Ζεστή θάλασσα και ροκ αναμνήσεις Πηγή: ITAR-TASS

Μετά το Ρούσκι υπάρχουν τα νησιά Ποπόβ και Ρέινεκε, για τα οποία υπάρχουν τακτικά ακτοπλοϊκά δρομολόγια (μπορείτε να τα δείτε στο pereprava.su) από την άνοιξη έως το φθινόπωρο. Στο νησί Ποπόβ λειτουργεί το μουσείο του Κρατικού Θαλάσσιου Πλούτου της Άπω Ανατολής. Στο Ρέινεκε μπορείτε να αναζητήσετε τα χαλάσματα των στρατώνων όπου, τη δεκαετία του ’80, είχε υπηρετήσει τη θητεία του το αστέρι της ροκ και ηγέτης του συγκροτήματος Mumiy Troll Ιλιά Λαγκοτένκο. Οι μόνιμοι κάτοικοι του Ποπόβ και του Ρέινεκε είναι λιγοστοί, όμως το καλοκαίρι οι ωραίες πλαζ με την καθαρή και ζεστή θάλασσα προσελκύουν αρκετούς επισκέπτες. Ακόμη πιο γραφικό είναι το γειτονικό νησί Ρικόρντ, στο οποίο όμως η πρόσβαση είναι δύσκολη (μπορείτε όμως να νοικιάσετε ένα μικρό σκάφος μέσω της τοπικής ιστοσελίδας farpost.ru). Ακόμη πιο δύσκολο είναι να μεταβείτε στο νησί Φούρουγκελμ, το νοτιότερο ρωσικό νησί που εντάσσεται στα σύνορα της συνεχόμενης αυτής περιοχής.

Πουτιάνιν: Εργοστάσια πορσελάνης και σπάνιοι λοτοί

Πουτιάνιν: Εργοστάσια πορσελάνης και σπάνιοι λοτοί – Πηγή: Lori/Legion Media

Ανατολικά του Βλαδιβοστόκ υπάρχει κι άλλο σύμπλεγμα νησιών, με το Πουτιάνιν και το Ασκόλντ να είναι τα μεγαλύτερα. Στο Πουτιάνιν ζουν μόνιμα σήμερα χίλιοι άνθρωποι. Στα τέλη του 19ου με αρχές του 20ού αιώνα εκεί βρίσκονταν τα εργοστάσια πορσελάνης και τούβλων του διάσημου στην Άπω Ανατολή επιχειρηματία Αλεξέι Στάρτσεφ (πολλά κτίρια στο Βλαδιβοστόκ έχουν φτιαχτεί από τούβλα της βιομηχανίας του Στάρτσεφ). Το νησί διέθετε και ιππήλατο σιδηρόδρομο, ενώ κατά τη σοβιετική περίοδο υπήρχαν εκτροφείο άγριων ζώων και εργοστάσιο επεξεργασίας αλιευμάτων. Σήμερα το Ποτιάνιν είναι ένας από τους πιο δημοφιλείς τουριστικούς προορισμούς. Το πιο ενδιαφέρον μέρος του νησιού είναι η λίμνη Γκουσίνογιε, όπου φύεται ο πανέμορφος σπάνιος υδρόβιος λοτός Κομαρόφ, που συμπεριλαμβάνεται στην Κόκκινη Βίβλο των σπάνιων ζώων και φυτών της Ρωσίας και αποτελεί σύμβολο του βουδισμού. Παρότι διοικητικά το νησί βρίσκεται εντός των συνόρων της απαγορευμένης στρατιωτικής πόλης Φόκινο, η πρόσβαση δεν απαγορεύεται. Οι ενδιαφερόμενοι επισκέπτες μπορούν να περάσουν από τον συνοικισμό Ντουνάι, όπου υπάρχει ακτοπλοϊκή ανταπόκριση.

Άσκολντ: Ο «Πόλεμος των Μάνζι» και τα άγρια ελάφια -Πηγή: ITAR-TASS

Πιο δύσκολη είναι η μετάβαση στο πεταλοειδούς σχήματος νησί Άσκολντ, που βρίσκεται πιο ανοιχτά από το Πουτιάνιν. Η ιστορία του, πλούσια. Εκεί, το 1868, αντιπαρατέθηκαν οι Κινέζοι, που άρχισαν αυθαίρετα να εξορύσσουν χρυσό, με τις ρωσικές Αρχές. Εξαιτίας αυτού του συμβάντος ξεκίνησε ο «Πόλεμος των Μανζί» («Μανζί» στο Πριμόριε αποκαλούσαν τους Κινέζους της περιοχής). Για την καταστολή των Κινέζων παρανόμων, οι οποίοι έκαψαν ένα σωρό ρωσικά χωριά, κινητοποιήθηκε ο τακτικός στρατός. Την εποχή της ΕΣΣΔ στο Άσκολντ βρισκόταν μια μεγάλη στρατιωτική πόλη με σχολεία και νοσοκομεία, αλλά σήμερα το νησί είναι ουσιαστικά ακατοίκητο και έχουν απομείνει μόνο ο φάρος και τα άγρια ελάφια στα δάση του.

Πετρόφ: Θρύλοι, δοξασίες και μυστηριώδη βασίλεια-Πηγή: Lori/Legion Media

Ένα από τα πιο θρυλικά νησιά είναι το Πετρόφ, το οποίο βρίσκεται απέναντι από τις ανατολικές ακτές του Πριμόριε, κοντά στο χωριό Κιέβκα (περίπου 200 χλμ. από το Βλαδιβοστόκ και τις νότιες διακλαδώσεις της οροσειράς Σιχοτέ-Αλίν, που παρεμβάλλονται). Βρίσκεται εντός των ορίων της προστατευόμενης περιοχής Λαζόβσκι, γι' αυτό όποιος θέλει να κάνει εκδρομή στο νησί θα πρέπει προηγουμένως να συνεννοηθεί με τη διοίκηση της περιοχής, η οποία θα του παραχωρήσει και μια βενζινάκατο. Τα τείχη του κάστρου από το μυστηριώδες βασίλειο του Μποχάι και το μοναδικής πυκνότητας άλσος από το κωνοφόρο ίταμος είναι μερικά από τα πράγματα που αξίζει κανείς να δει. Με τα δέντρα, τις πέτρες και τις πηγές του νησιού Πετρόφ συνδέονται πολλές λαϊκές μυστικιστικές παραδόσεις. Λέγεται πως στον φλοιό ενός δέντρου μπορεί ξαφνικά να εμφανιστεί η μορφή ενός σαμάνου, το νερό της πηγής βοηθά τις γυναίκες να τεκνοποιήσουν, ενώ τα κλαδιά των δέντρων λυγίζουν με τέτοιο τρόπο ώστε σχηματίζουν το κινέζικο ιερογλυφικό που σημαίνει «αιωνιότητα». Λένε επίσης ότι στο νησί σταματούν, μυστηριωδώς, τα μηχανικά ρολόγια και απενεργοποιούνται τα κινητά τηλέφωνα.

Και το ταξίδι συνεχίζεται…

Στο Βλαδιβοστόκ υπάρχουν επίσης πολλά ακόμα νησάκια, τα οποία προσεγγίζονται με ιδιωτικά σκάφη, όπως το Οσλίνιε Ούσι (το οποίο μοιάζει με πλοίο που βυθίζεται), το Σκριπλιόφ (όπου έχει διασωθεί ο παλαιότερος φάρος σε όλη την

περιοχή και στο οποίο υπηρετούσαν γυναίκες χειρίστριες αντιαεροπορικών στα χρόνια του Β΄ Παγκόσμιου Πολέμου), η Κοβρίζκα (που το περίγραμμά της θυμίζει τεράστιο κήτος). Οι κάτοικοι του Βλαδιβοστόκ συνδέουν καθένα απ’ αυτά τα νησάκια με πολλές ιστορίες, στις οποίες η πραγματικότητα μπλέκεται με τη φαντασία. στις οποίες συχνά είναι δύσκολο να ξεχωρίσεις την αλήθεια από το αποκύημα της φαντασίας.

Του Βασίλι Άβτσενκο

Πηγή: rbth.gr